

Arrest

nr. 322 171 van 21 februari 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Pascal VANWELDE
Eugène Smitsstraat 28-30
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 1 november 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 augustus 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. VANWELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 februari 2024 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een Unieburger, in functie van haar wettelijk samenwonende partner S.J. van Belgische nationaliteit.

1.2. Op 19 augustus 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 22.02.2024 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 22.02.2024 gezinshereniging aan met J.S. (...) (RR (0) (...)), Belgische nationaliteit, in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980 stelt dat: § 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend (...): 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond zich bij de referentiepersoon in het Rijk te voegen.

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat er op 09.11.2023 op naam van de referentiepersoon een 'afgevoerd - verlies van verblijfsrecht' werd geregistreerd.

De referentiepersoon is sedert 09.01.2024 gedomicilieerd op het adres K. (...) te 9300 Aalst. Echter, uit de negatieve woonstcontrole dd. 02.04.2024 blijkt dat betrokkene niet aangetroffen werd op het opgegeven adres van de referentiepersoon.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens een van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesmemorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 40ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van het algemeen rechtsbeginsel van de bewijskracht van akten, vastgelegd in de artikelen 8.L7 en 8.L8 van het Burgerlijk wetboek.

De verzoekende partij zet haar enig middel uiteen als volgt:

"En ce que,

Aux termes de la décision entreprise, la partie adverse constate que "uit de negatieve woonstcontrole dd. 02.04.2024 blijkt dat betrokkene niet aangetroffen werd op het opgegeven adres van de referentiepersoon";

La partie adverse en conclut que "Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.";

Alors que,

Première branche

L'article 40ter de la loi du 15.12.1980, qui prévoit la reconnaissance d'un droit de séjour dans le chef des membres de famille qui « accompagnent ou (...) rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial », ne conditionne pas la reconnaissance du droit de séjour au fait, pour le requérant, d'avoir été trouvé au domicile de la personne rejointe ;

Il est en effet de jurisprudence constante, concernant la notion d'installation commune visée à l'article 40ter de la loi du 15 décembre 1980 que cette condition « n'implique pas une cohabitation effective et durable » mais plus généralement « l'état de conjoint qui ne saurait être reconnu sans la persistance d'un minimum de relation entre les époux » - C.E., arrêt n° 50.030 du 24.04.1995 cité notamment par Votre Conseil dans l'arrêt n° 246.620 du 21.12.2020 ;

D'ailleurs, nombre de demandes de séjour sont introduites depuis l'étranger, alors que la personne qui demande le séjour ne vit pas encore en Belgique, aux côtés de son membre de famille rejoint ;

En ce qu'elle déduit du fait que le requérant n'a pas été trouvé à l'adresse à laquelle il déclare résider avec sa partenaire la conclusion selon laquelle il ne réunirait pas les conditions mises à son séjour par l'article 40ter de la loi du 15.12.1980, la décision entreprise est prise en violation de cette disposition, et n'est pas valablement motivée ;

Deuxième branche

En tout état de cause, la partie adverse ne pouvait déduire des éléments contenus au dossier l'idée selon laquelle le requérant ne démontrait pas suffisamment avoir rejoint son épouse en Belgique;

En effet :

- Le fait que le requérant a été radié « pour perte du droit de séjour » en date du 09.11.2023 n'est que la conséquence de la décision de refus de séjour prise à cette date par la partie adverse ; cette radiation n'est donc pas indicative d'une absence d'installation commune entre le requérant et sa partenaire ;

- La circonstance que le requérant n'a pas été trouvé lors des différents passages de la police à l'adresse renseignée n'est pas plus significative, le requérant pouvant s'être trouvé absent pour une multitude de raisons, sans qu'il ne puisse en être déduit ipso facto une absence d'installation commune avec sa compagne ; d'ailleurs, cette dernière n'a pas non plus été trouvée à l'adresse à l'occasion de ces visites domiciliaires ;

- Lors du dernier passage de la police à l'adresse, une invitation à se présenter au commissariat a été laissée au requérant et à sa partenaire, invitation à laquelle le couple a réservé suite seulement quatre jours plus tard ; il ressort des termes du rapport de police que si le requérant n'a pas été conséquemment inscrit à l'adresse, ce n'est pas en raison de doutes relatifs à sa résidence effective à l'adresse, mais suite à l'interprétation par la police d'instructions données par la partie adverse ;

Plus particulièrement : "Bijkomende vaststellingen: contact opgenomen met dienst Vreemdelingen zaken, niemand bereikbaar. Dossier mag blijven openstaan, betrokkene mag sinds 2019 niet meer in ons land verblijven. Besproken met de wijkleiding dat het dossier mag blijven openstaan voor verder onderzoek. Op 25/03/2024 brief gepost met de vraag om contact op te nemen met onze diensten, indien geen gevolg aan onze oproeping zal gegeven worden, gaan we over tot ambtshalve schrapping van de personen op dit adres. Op 29/03/2024 komen beide personen zich aanbieden aan het onthaal van de lokale politie Aalst. Op 29/03/2024 nemen we contact op met DVZ en vragen of we betrokkene mogen inschrijven, we krijgen hier geen duidend antwoord op, er wordt Pv opgesteld (pvnummer: DE.55.LB 004100/2024). In samenspraak met H.D.V. (...) zal betrokkene niet worden ingeschreven op dit adres."

- Le 12.06.2024, le conseil du requérant a interpellé l'administration communale de Aalst, l'intéressé s'inquiétant de ne toujours pas être inscrit à son adresse, à laquelle il confirmait résider effectivement ; la Commune a répondu à ce message que la raison de cette non-inscription n'était pas liée à une quelconque absence d'installation commune avec sa partenaire, mais aux raisons d'ordre public dont question supra (pièce 2) ;

- Enfin, il ne ressort pas du rapport d'enquête de police qu'une enquête de voisinage ait été réalisée, qui aurait permis de savoir si l'absence du requérant (et de sa partenaire) lors des différentes visites à l'adresse pouvait indiquer une absence d'installation communale d'entre les intéressés ; il n'a pas non plus été procédé à une nouvelle visite domiciliaire en compagnie du requérant et de sa partenaire, suite au passage du couple au commissariat de police en date du 29.03.2024, visite à l'occasion de laquelle la présence d'effets personnels du requérant aurait pu être vérifiée ;

La décision entreprise n'est pas valablement motivée, est prise en violation des devoirs de prudence et de minutie, et viole la foi due aux documents contenues au dossier administratif ;"

3.2. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de *in casu* toepasselijke bepalingen.

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2

Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar wanneer zij het bewijs leveren van een samenwoning van ten minste een jaar voordat de vreemdeling bij wie men zich voegt, in het Rijk aankwam;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk wetboek.”

Artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 2.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijf overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in § 1:

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 2°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen;”

3.3. Uit de lezing van de artikelen 40bis en 40ter van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat deze bepalingen wettelijk vereisen dat de verzoekende partij de Belgische referentiepersoon dient te vervoegen of te vergezellen teneinde gerechtigd te zijn op de gevraagde verblijfskaart. Naar analogie met vaststaande rechtspraak van de Raad van State dient te worden aangenomen dat de termen ‘vergezellen’ of ‘zich voegen bij’ moeten worden begrepen in die zin dat er een ‘gezinscel’ ofwel een daadwerkelijke en effectief beleefde gezinsband moet bestaan. De verzoekende partij moet aantonen dat er minstens een ‘gezinscel’ bestaat waarbij er een relatie moet bestaan tussen de partners. Hiertoe is een (permanente) samenwoning niet vereist (cf. RvS 24 april 1995, nr. 53.030; RvS 21 februari 2007, nr. 168.044).

3.4. De verzoekende partij kan worden gevolgd waar zij stelt dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, dat de erkenning van een verblijfsrecht voorziet in hoofde van de familieleden die “de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen”, niet de voorwaarde oplegt voor de aanvrager om aangetroffen te worden op het domicilie-adres van de referentiepersoon.

Zoals de verzoekende partij ook terecht opmerkt is de bestreden beslissing niet correct gemotiveerd waar deze uit het feit dat zij niet kon gevonden worden op het adres waar zij verklaarde te verblijven met haar partner concludeert dat zij niet voldoet aan de voorwaarden van haar verblijf gesteld door artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Immers oordeelt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden van voormelde bepaling daar zij “niet op afdoende wijze (heeft) aangetoond zich bij de referentiepersoon in het Rijk te voegen” omdat zij “niet aangetroffen werd op het opgegeven adres van de referentiepersoon”, dit terwijl de termen ‘vergezellen’ of ‘zich voegen bij’ moeten worden begrepen in die zin dat er een ‘gezinscel’ ofwel een daadwerkelijke en effectief beleefde gezinsband moet bestaan en hiertoe een (permanente) samenwoning niet vereist is.

Een schending van de materiële motiveringsplicht *iuncto* artikel 40ter van de Vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt.

3.5. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een onderzoek naar eventuele overige middelonderdelen dringt zich niet verder op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 augustus 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

N. VERMANDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

N. VERMANDER